

Jöjjetek

Az Ausztriai Magyar Protestáns Lelkigondozó Szolgálat tizenharmadik üzenete

Hol a mennyország?

Németországban az egyik ottani magyar protestáns gyülekezet istentiszteleteit katolikus testvérek is rendszeresen látogatják. A közelben nincs katolikus magyar pap s ők vágnak Isten Igéje után. Együtt éneklük a zsoltárokat és dicséreteket... valamennyiünk királya, Krisztus, bizonyosan egy formán szívesen fogadja áhitatukat. Többször megkérdezték: nem vehetnének — e urvacsorát is? A lelkész igennel felelt, mégis szükségesnek tartotta emlékeztetni őket, hogy a katolikus egyház ezt tiltja és kinek — kinek magának kell eldöntenie, Krisztus hívó szavának, vagy a tannak kíván engedni. Húsvét ünnepén aztán ők is bent maradtak az istentisztelet végén és közülük sokan urvacsorát vettek. Kivánczó, szomjas lelküket bizonyosan megelégitette az élet Királya.

Mi a vallásnak — felekezeten túl — a legfőbb és sürgős célja? Hogy az embert megszabadítsa az e világ dolgaihoz való rabságos kötöttségéből, szabaddá, örvendővé, az isteni igazság ismerőjévé: s ezáltal boldoggá tegye. Olyan méltóságot adjon az embernek, amely nem e világi eredetű, s épp ezért megalázhatatlan, legyőzhetetlen itt a földön. Ez a fajta „felszabadulás” a mennyország ízét, élményét nyújtja a föld szolgaságába betört, a föld dolgaival hajszolt embernek. Minden „tan”, amely mást szolgál: vétkes és boldogság helyett boldogtalanságot szül. Krisztus győzött a halálon, s ezt ígérete szerint megadja minden öt követőnek is. Ebben a felismerésben élve: a világ összes, egyébként oly súlyosnak tetsző problémái, politikai, felekezeti, egzisztenciális kérdések eltörpülnek és kicsinységükben feloldódnak, miközben az ember igazi

(Folytatás 2. oldalon.)

A Krisztushoz vezető egyenes út és a magyar öntudatban való izmosodás

Mit tanult 120 magyar gyermek a bruck-i táborozásunkon?

Bruck an der Glocknerstraße: olyan ez a kicsi falu, mint valami karácsonyi játékvároska, furcsa papírmasé házaival, szűkreszabott tévelygő uccáival. Ami ezen felül van: turázó autók és a szokott helyi közöny mindennel szemben, ami idegen.

A nemzetközi nyüzsgésben azonban most magyar rapszódia uralkodik. Friss gyermekhangok nyomják el a száguldó motorok zaját, magyar szó veri fel az álmodó erdők csöndjét. Csodálkozva figyelik ezt az örök-hó-süveges hegy-öregapók... Százhusz magyar gyermek! Szalagos farkocsu csöppségek, kerekfejű fiúk, mutató kamaszok és komolykodó nagylányok-nagyfiúk tarka szöttese élt, hancurozott, fürdött, tanult és tanított itt két héten át.

„Mintha Magyarországon volnánk...”

Az Ausztriai Magyar Protestáns Ifjúságszolgálat üdülőtábora ez a salzburgi Bruckban, a Grossglocknerhez vezető műút kezdetén. A Szolgálat, amely nemcsak élő lelkiismerete, hanem dajkáló édesanyja is fiatalságunknak oly sokat tudott adni, életben, szellemben, hitben, mintha a biblikus csodák elevenedtek volna meg előttünk. Mert itt, a hazátlanságban, jutott százhusz főnek napi ötszöri étkezés, hajlék, s még több szeretet. Csoda történt itt: néhány Istenhez hajlott magyar lélek idevarázsolta az elveszett otthon melegét. Az édes magyar otthon varázsát érezte meg itt az a gyermek, aki kérdésünkre, hogy miként érzi magát, így válaszolt: „Olyan furcsa

... mintha Magyarországon lennék!”

Örömbé bomlott friss bokréta ez a százhusz gyermek. Csillogó szemmel tapadnak a hatalmas kondérokra, amelyekben magyarosan jóízű ételek várakoznak. Mind boldogok és megelégedettek az étkezés után. Vékony, törekeny asszonyka a „szakácsnő”. Persze, magyar. Rendkívüli, amennyit dolgozott a forró konyha mélyén hajnaltól késő estig, nap-nap után.

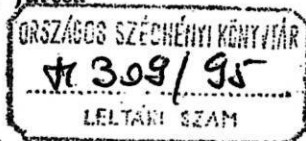
Mindenki tud valamit adni

A legszebb élmény? Ez: itt mindenki ad és ad. Az áradó jóságból, az adakozó szeretetből. A tábort irányító vezetőség, a korcsoportok felügyelői, a közkezdelt „doki bácsi”, az előadók... mind adnak. De legtöbbet mégis a — gyerekek adnak. Szemükből a szeretet, hála és boldogság forrósága sugárzik vissza ránk. Es ez több mindennél, amit kaphatunk. Erezzük, hogy az elvetett szeretet-magokból dúslombu fák sarjadnak és hogy ezek a megszántott fiatal lelkek visszatermék a szeretetet, bármely részébe kerüljenek is a nagyvilágnak.

„Elindultam szép hazámból...”

Itt, Bruckban, nemcsak szépek a magyar nóták, nem is nóták csupán, hanem imádságok. Megtelünk erővel és alázattal, amikor a „Két szál pünkösöd-rózsa” végighullámzik a friss hangokon, nem éneket csodálunk benne, hanem magyarságunk örök szépségeivel válunk teljesebbé. Vigasz, hit, erő, messzibe markoló vágy itt a magyar dal. Sose hallott szinte még magyar dalt,

(Folytatás 2. oldalon.)

ügyévé az válik, aminek lennie kell: az üdvössége keresése.

Az Ökuménikus Világegyház-tanács azért alakult meg Amszterdamban és működik genfi székhellyel, hogy az istenes életnek ezt a felszabadító és boldogító üdvösségmunkáját az összes egyházak közös ügyévé tgye. Hogy Krisztus szeretetében megmutassa az egyedüli kiutat a világ mai pártokra, felekezetekre, színekre és megannyi indulatra osztott zavarából. Lelkigondozó Szolgálatunk, amely a genfi Világegyház-tanács fennhatósága alatt dolgozik, igyekezett és igyekszik minél több tetteiben a felekezeten felüliséget szolgálni. Amikor szerény ruha — vagy élelmiszer — juttatásokat kapott, bár azok protestáns inségeseinknek is morzsányian kevesek voltak, mégis felekezeti különbség nélkül osztotta meg a hazátlan magyarok között. Gyermekeküldetéseinknél is ugyanez az elv érvényesülvén, történt meg például, hogy a protestáns segélyforrásból rendezett gyermektáboron a résztvevő katolikus gyermekek száma volt a legnagyobb.

A németországi istentiszteletükön protestánsok és katolikusok közös énekekben és imában tapasztalhatták meg a mennyország felekezeteken felüli béke-üzenetét. S egyuttal megbizonyították, hogy mily egyszerű a mennyországgért élő, cselekvő emberek egybeállása, összefogása.

Példájuk őszinte, egyszerű, minden propaganda és programmszerűség nélkül, pusztán a lélek Isten-szomjúságával utal arra, mint lehetünk már itt e földön részesei az Örök Birodalomnak, amint Jézus is intett erre: a mennyország bennetek van.

Sokan szokták kérdezni: ugyan hol van és milyen is a mennyország? Pestalozzi sok szenvedés után a hit örök boldogságát megtapasztalva mondotta: A föld mennyországgá változik, ha az ember kevéssel beéri, a békességet keresi és a jót cselekszi.

Kevéssel beérni megtanultuk hazátlanságunk immár öt éve alatt, az egymással való békesség keresésében kívánjunk fáradságtalanok lenni — jegyében az amszterdami ökuménikus gondolatnak: minden testvéregyházzal is —, hogy erőinket egyesítve kivert sorsu népünk minden egyes tagjával minél több jót tehesünk. (i. gy. l.)

aki csak otthon hallotta. Messzetaszítva az ősi tűzhelytől, új értelmet és rendeltetést jelent. A sokszázéves közös multat, mentő szalmaszálát az idegenség tengerén. S a tábornüzek meghittségében öríássá izmosodik a magyar dal ereje... „Elindultam szép hazámból”... „Nem idevaló vagyok én”... „Atalmennék, át a Tiszán ladikon”... és a többi büszkén vidám üzenete a magányosan birkózó, messi otthonnak.

A fenyők templomában

Ki volt már templomban, ahol fehér falak helyett zöld fenyők borulnak az ember áhitatára, ahol az orgona bugását kis hegyi madarak csivitelése helyettesíti, ahol a zsoltárok zengését hegyek visszhangja tükrözi? Százados avaron ülünk, cserkész módra, körülöttünk a zsongó nyár halk neszei zsolozsmáznak, s a lelkész beszél, a keresztyéni bátorságról, a megmutatás és bizonyágtéves bátorságról. Százhusz megbátorodott, bizonyágtévesre kész kis keresztyén öleli magához az Igét a fenyő-templomban.

Kézfogás a katolikusokkal

Mindég akad köztünk néhány katolikus magyar is: egy-két vendég, jóbarát, vagy érdeklődő. Egyik este egy katolikus lelkész tartott előadást a felekezetek közötti problémáról. Ugynevezett kényes téma és méghozzá: katolikus előadó protestáns hallgatósággal. De nem akadt egyetlen disszonáns hang sem a bőséges vita során. Ugy együtt voltunk, olyan mohón nyultunk egymás keze után! *Megindító volt az egymást-keresésnek ez az ünnepe!*

Megkérdeztem a gyermekeket, tanultak-e valamit az előadásokból? A maguk módján és a maguk szavaival azt felelték, hogy *megpillantották a Krisztushoz vezető legegyszerűbb utat és megkeményedtek magyarságuban.* Az egyik előadás hontalan sorsunkban rámutatott annak szükségére: vigyáznunk kell arra, nehogy gyermekeinkkel való levelezésünkben egyszer tolmácsra legyen szükségünk; *a magyar nyelv kapcsoljon össze bennünket mindenütt és mindenkoron.* A magyar sorskérdések, magyar irodalom, muzsika és történelem témái váltakoztak az előadásokban.

Krisztus szeretete magyar bokrétaba szökkent a brucki találkozon.

Igazi egyház a tuskésdrót tövében

Oroszországból hazatért német hadifoglyok bizonyították egy egyházi gyűlésen: „Legkilátásalanabb napjainkban sem maradt néma közöttünk Isten... Ketten gondoskodtak erről barakjainkban, egy protestáns és egy katolikus lelkész. A protestáns lelkésznek odahaza hat gyermeke volt; ha bizonyos testsúlyhatár alá került volna, hazaengedik. Ha éhezett volna, mint a többiek tették, ő is elérhette volna ezt. De ő tudta, hogy szükség van ott reá s maradt. Ha nem is volt sok keresztyén, szellemük bélyegét mégis reá nyomták minden barak életére. Az egyik orosz parancsnok a hazainduló fogolynak *tűtökben* megszorította kezét és azt sugta: „En is Krisztusban hinni...”

Gyűlölség és irigység közepette is van megoldás

Az amszterdami konferenciáról van szó a hadifoglyok között.

— Emlékeztek-e — szól az egyik — amint a tuskésdrótsövény tövében meghuzódtunk! Ott mi *igazi egyházat* alkottunk! Mert a katolikus, református és lutheránus a hit egyetlen egységében bujt ott össze Isten tisztelésére. Az én hitem igazán ott született meg, amikor ott a fogságban megéltem, hogy az általános gyűlölség és irigység közepette a *keresztyének valóban egymás testvérei maradtak.* Kérdeznem kell most: hol az igazi egyház? Ott, ahol ilyesmi megtörténik, vagy ott, ahol az organizációk és konferenciák burjánzanak?... Mint mondtam, a fogság csodálatos hívő egysége lenyűgözött engem. De hazatérve, most valamennyien különböző felekezeteik utjain eltávolodtak egymástól és sokan egymás ellen fordulnak. Így kell ennek lenni? Nem emberi konokság ez?”

HOGY A „JÖJJÉTEK” minden magyar hittestvérünk kezébe eljusson, felkérjük olvasóinkat, az alábbiakban legyenek segítségünkre:

1./ Címanyagunkat bár a legnagyobb gonddal tartjuk nyilván, tévedések, elírások mégis előfordulhatnak. Így arra kérjük olvasóinkat, nézzék meg ezen lappéldányon, hogy nevük és címük helyesen van-e feltüntetve. Eltérés esetén kérjük a helyes nevet és a pontos címet egy levelezőlapon velünk közölni.

Ez vagy Te!

(Hindu Upanisádából)

Ne sirass fiam, Szvétakétü!

En se sirok már érte:

Nem olyan fontos dolog a halálom.

Semmi sem vész el ezen a világon.

Egy a lélek s ezer a ruhája,

S a valóság csak ez a könnyű pára.

Ne sirass Szvétakétü!

Száz virágból hordják össze a méhek a drága mézet,

Száz illatot és száz színt elkevernek,

Igy találják meg a sokban az egyet:

Egy a valóság s ezer a ruhája,

A lélek az egy, ez a könnyű pára.

Hiszed-e Szvétakétü?

Folyamok futnak Keletnek, Nyugatnak és megnyugodnak.

Melyik melyik volt, nem tudja a tenger.

En is megteltem már az örök eggyel:

Egy az anyag és minden más csak a ruhája

Lelkünk öltözik, ez a könnyű pára,

Erzed-e, Szvétakétü?

Vágd meg a fűgét! Mi van benne?

Csak mag? vágd szét a magvát!

Mit látsz? Semmit! — Ez a semmi a magban

Ez nő meg fává, ez a láthatatlan:

Ez a lélek, a mindenség csirája

Ez a valóság, ez a könnyű pára,

Tudod-e, Szvétakétü?

Eltűnik, mintha sót teszél a vízbe,

de ott az ize!

Mindenen átcsap az örök lehellet:

Az Isten él, az Isten a Te lelked.

Ez a valóság, melynek nincs halála,

Ez a mindenség, ez a könnyű pára,

Ez vagy Te, Szvétakétü!

Sz a b ó Lőrinc fordítása.

2./ Kérjük közölni azoknak a hittestvéreinknek nevét és címét is, akikről tudomásuk van, hogy nem kapják a „Jöjjetek“-et. Ez kivándoroltakra is vonatkozik.

3./ Mivel lapunk postázása több helyről történik, előfordulhat, hogy valaki a lapból több példányt kap. Kérjük ezért, csak a legközelebbi helyről feladott lappéldányt tartsa meg, a többit küldje vissza kiadóhivatalunknak Bregenz-be.

Címünk: Bregenz, Belruptstr. 8/II.

Magyarország

MEGSZÜNTETTEK az „Elet és Jövő“ c. református ujságot, (az orosz bevonulás és német megszállás előtti „Református Elet“ utódlapját), miután annak hasábjairól Ravasz László írásait s a felelősszerkesztői székéből Muraközy Gyulát, a protestáns irodalom e két európai híri alakját, eltávolították. Ma már csak Bereczky püspök „Az Ut“ c. hetilapja jelenhet meg. Sok református kérdezi otthon, vajjon hová vezetnek ezek a történések és ez az ut...

A RADIOHASZNALAT KORLATOZÁSÁRA és eltiltására módot nyújtó rendeletet hozott a magyar kormány 225000/1949 K. P. M. szám alatt.

A MAGYAR KORMANY félhivatalos lapja élesen kifogásolta a székesfőváros statisztikai hivatalának legutóbbi évkönyvét, hogy annak adatai „nem felelnek meg a népi demokrácia követelményeinek“. Kilenc nappal később új rendelet jelent meg „Az állam érdekében bizalmasan kezelendő adatokat tartalmazó sajtótermékek tárgyában“.

MAGYAR BIBLIA-BIZOTTSÁG alakult Magyarországon a magyarnyelvű biblia fordításának, kiadásának, és terjesztésének intézésére. 6 református, 4 evangélikus és 3 szabadegyházi tagot választottak a bizottságba.

EGY MAGYAR VÁROS ÉL PÁRIZSBAN ...

... de annak egyes polgárai nem igen ismerik egymást. Az ausztriai szétszórtságból érkező magyarnak ez tűnik fel leginkább, amikor néhánynapos párizsi tartózkodás után szétnéz a méreteiben megdöbbenően hatalmas városban, kissé kábultan még a nemrég elhagyott osztrák táj álmodozó csendjére ráharsogó, nyüzsgő, tolongó bulvárdok tarka zajlásától. „Ha a Párizsban élő magyarságot egy nagy porszivóval kihuzná a környezetéből, egy másik várost lehetne velük benépesíteni, futná ott a polgármestertől a cipészig minden rendű és rangu foglalkozásra“ — mondotta egyik régebben kint élő honfitársunk.

NAGYVILÁG

„A LANGYOS KERESZTYENSEG nem lehet elegendő a világ megigazitására; a keresztyénségnek vagy sikerül egy minden népeket átható merész vállalkozással lennie, vagy semmivé foszlik“ — mondotta Philip Carrington quebeci (Canada) anglikán érsek

AZ EGYHAZ NAGY FELADATA Amerikát megóvni attól, hogy az atombombákkal, rakétarepülővel és egyéb hasonló találmányokkal való foglalkozása folytán az emberiség és a részvét iránti érzék ki ne szoruljon a világpolitikából — mondotta J. F. Dulles az „Egyház és világrend“ cím alatt tartott Cleveland — i konferencián.

BERLINBEN a 196 evangélikus templomból 2 vészelt át a háborut sértületlenül, míg 67 teljesen megsemmisült. 102 templomot már ismét használhatóvá tettek.

HOLLYWOODBAN a presbyteriánus egyházközségnek 5353 tagja van. A világ filmfővárosában különösen az ifjúság érdekli mindinkább az egyházi munka iránt; a vasárnapi iskolát 4000 gyermek látogatja.

AZ AMERIKAI TAVOLBALATO MŰSORROL jelentette egy egyházi megfigyelő: „Amely családban távolbalató készülék van, a gyermekek egy év alatt több bandita-lövöldözést láthatnak, mint szüleik egész életükben. A

Polgármesterből komornyik

Az érem másik oldala azután az, hogy a polgármester (illetve, aki otthon az volt), mint komornyik keresi meg a kenyerét, a cipész pedig a világhírű magyar kézművesipar dicsőségét öregbíti remekbekerült cipőivel, amiknek árából *kényelmes polgári jólétet* biztosít magának és családjának. Az első világháborút megelőző időkre visszanyúló és azóta rétegesen egymásra települt különböző korszakokban, más-más indokkal Franciaországba emigrált magyarság így sodorta és formálta az egyes

felnötteknek szánt műsor is olyan, mint amelyet korcsma-közönségnek szántak“.

A BEKET JOBBAN SZOLGALNA, ha a Nyugat összefogott erővel mindent elkövetne Európa gazdasági és politikai egységesítésére, a szociális viszonyok alapvető megjavítására s ezzel összefüggésben mindenekelőtt: a menekült-inség megszüntetésére — mondotta Dr. Wurm, a hamburgi egyházkerület püspöke, majd a felkérést, hogy csatlakozzék a keleti államok ugynevezett háboruellenes akciójához; e szavakkal utasította el: „Szovjetország és a többi totalitárius államok állig felfegyverkeztek és mindmáig semmi jelét nem adták az igazi békeszeretnek.“

75.000 KÜLÖNBÖZŐ FELEKEZETŰ gyülekezete az Egyesült Államoknak szövetségbe lépett, hogy Európa súlyos feladatok előtt álló egyházainak segítségét nyújtson. (Ö. P. D.)

AZ EHESEK ELEMZÉSE és a teljesen önzetlen segédkezés az építkezéseknél: elsősorban ezek a feladatok várnak a kommunizmus által megszállott Kínában az egyházra. Csak ezzel az önzetlenséggel lehet távoltartani a kínai embert a cinikus meggyőződéstől, hogy „az ember csupán kenyérből él“ — mondotta Ting misszionárius lelkész. (Ö. P. D.)

A KOMMUNIZMUS MELEGAGYA — állapította meg az amerikai egyházszövetség gyűlése — a szegénység és az igazságtalanság. „Ha a keresztyének fárad-

ember életét: ma már van saját autóján járó, franciává lett nagystilű üzletember, követségi titkárból lett biztosítási ügynök, van „régie“ és van „új“ nyugatos, van művész és diák és van sok kisember, egyforma a maga nincstelenségében és tengerentúlra, új egzisztenciába való törekvésében. A magyar közösség ügye így sikkad el valahol az egyéni kenyérharc utvesztőiben, így válik egyrészt gazdátlanná, másrészt a helyzetet ügyesen kihasználó akarnokok „háziügyévé“. Az Uristen dolgát itt e földön munkáló egyház összetartó ereje azonban ebben a vonatkozásban is megmutatkozott és sok magyar panaszra orvoslást, sok magyar sebre irt nyújtott.

Az ige fényében

„Gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben...“
(Jézus szavai, Máté 6:20 szerint.)

Zsufolásig megtelt várószoba maradt még utánam, az orvos mégis oly nyugalommal és alaposággal vett vizsgálat alá, mintha aznap egyedül csak velem lenne dolga. Egy óra is eltelt. Különös volt. Nem tudtam szó nélkül hagyni: „Doktor ur, az egész világ üvölti, hogy az idő pénz ... de ön, velem...“ A gyomrom Röntgenrajzát kutatva, csendesen morogta a szakállal alól: „Dehogyan ... éppen, mert az idő több, mint pénz, mert egészség lehet, életet és halált jelenthet ... ezért kell vele okosan bánni. Felelősséggel. Ott pazarolni, ahol az felsőbb parancs.“ S újat elvéve a mikroszkóp csavarjáról, felfelé mutatott ...

Jézusra gondolok: milyen fejedelmi nyugalom árad el az ő egész művéből! Egy nyüzsgő világ köze-

hatatlanul küzdenek az igazság és szabadság népek közötti megvalósításáért és mindenekelőtt a legszegényebbre és az elnyomottakra gondolnak, akkor az egyház bizonyosságtévesztő győzelemre viszik a mai világban is.“

4-10 EVES TELJESEN ARVA, magyar, református, egészséges

pette a Mester a kut kávéján ül és van ideje egyetlen asszony számára, aki az örök dolgokról kíván hallani. Van ideje Mária és Márta, Nikodémus és a gyermekek számára.

Igen, az az orvos, a szakmáján kívül is, bölcs ember, sőt ennél is több: Isten figyelmes gyermeke. Az időt, valóban, úgy kell összetakarítani, mint a gyémántot, de úgy is oda kell tudni áldozni, mint a semmit.

Némely embernek nincs öt perce egy kis magabaszállásra, éveken át nincs. Aztán egyszerre ad Isten neki heteket, hónapokat: a kórházi ágyon.

Gondoljunk erre, valahányszor zsörtölődünk, hogy társadalmi kötelezettségek, a megélhetés gondja felemészti minden percünket.

leánykát örökbe fogadna Petneházy István református atyánkfia, aki a Chicago South Side-i református egyház tagja.

Kéziratként, Linz 1949 augusztus
Druck von Felizian Rauch, Innsbruck.

Szerkeszti: Izsák-Gyarmathy László

Für den Inhalt verantwortlich:

Dr. Harsányi András, Linz, Landstraße 45

A magyar zenész tantaluszi kinja

Párizs bohém- és diákromantikája, ahogy annak egyik-másik vonását Ady írásaiból ismertük, ha talán nem is régi fényében, de még mindig tündököl. A szereplők persze változtak, nem ritka eset, hogy a járdára kitolt kávéházi terrazon kéneszöld Pernod-ját iszogató bársonyzakós körszakállas „francia festő“ hamisítatlan brooklyn-i tájszólással mesél valamit a szomszédjának, mint ahogy az amerikai szó egyáltalán a leggyakrabban hallott idegen nyelven a „világ fővárosá“-nak uccáin. A dollár bűvös kulcsával nyitják az ajtókat ugyanakkor, amikor egy magyar muzsikos a párizsi Nagyopera előtt így szól hozzám:

„Másfél éve már, hogy itt vagyok, de azt hiszed, voltam egyszer is ott benn egy előadáson? Erre még sohasem tellett...“

A másik Párizs

Csak aki megtanulta, hogy anyagi javakban oly szegénnyé lett életünkben a Teremtés bőségesen elénk táruló szépsége is mennyi izt, színt és költészetet képes vinni, csak az fogja tudni, hogy ezen a kegyetlen, pénzhajhászó Párizson túl, van egy másik Párizs is: a Louvre görög szobrainak örök fiatalságában, a Madeleine tövében tarkálló virágpiac ezer ragyogó színtelében és az alkonyatban szinte láthatatlanul lassan tovasikló Szajnára ráálmodó Notre Dameban ... My.